

Καστελλιώτικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΑΡ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ♦ ΑΡ. ΦΥΛ. 58 - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1970 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' Τιμή φύλ. Δρχ. 1

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 26

ΤΗΛ. 628.529, ΑΘΗΝΑΙ

TAX. ΤΟΜΕΥΣ 143

ΕΤΟΣ 8ον

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ

Η νέα Διοίκησης του Συλλόγου εκφράζει τας θερμάς ευχαριστίας πρὸς τὰ μέλη του Συλλόγου, διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν παρέσχε πρὸς ἐκλογὴν τῆς. Ὑπόσχεται, ὅτι θὰ καταβάλῃ τὴν δυνατὴν προσπάθειαν νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ Συλλόγου, πρὸς ἐξυψώσιν τοῦ πνευματικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐπιπέδου τῶν μελῶν του, ὡς καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῶν ἀπανταχοῦ Καστελλιωτῶν. Τὸ ἐγγυᾶται ἡ γνώσις, ἡ πείρα, ἡ ἰδιότης καὶ ἡ θέλησις τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐπισημασε διὰ τῆς ψήφου σας. Ὁ Σύλλογος τῶν Καστελλιωτῶν, περιλαμβάνει εἰς τοὺς κόλπους του μέλη, τὰ ὁποῖα ἔχουν διασπρῆναι εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς κοινωνικῆς δραστηριότητος, ὡς περὶ τὰς ἐπαγγελματίας, ἐπιχειρηματίας, ὡς Διοικητικὰ καὶ Στρατιωτικὰ στελέχη τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Ἐχουν ἐπίσης διασπρῆναι εἰς οἰοῦντι ἑκάστην χώραν καὶ πόλιν τῆς Ἑλλάδος, ἐγκατεστημένοι Καστελλιώτες, ὅπως ἐπίσης καὶ οἱ εἰς τὰς ξένας χώρας.

Ἀναπτύσσει, προσέτι, φυτόριον με πλούσιον ὕλικόν νέον, πρὸς ὄφελος τοὺς τομεῖς τῆς Κοινωνίας, ἐπιστήμας, ἀφοῦ ὑπάρχον φειτῆται εἰς Ἄνωτάτας Σχολὰς ὑπὲρ τοὺς πενήτηκοντα.

Ἐπιθυμεῖ ἡ Διοίκησης τοῦ Συλλόγου, διὰ τῆς ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος «Τὰ Καστελλιώτικα Νέα», ἡ ὁποία εἶναι ὄργανον τοῦ Συλλόγου, καὶ ἀπηχεῖ τὰς ἀντιλήψεις ὄλων τῶν ἐκ τοῦ χωρίου «Καστελλία» κατοικομένων, νὰ διατηρήσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὴν ἰσότητά αὐτῶν. Ἐπιθυμεῖ ἐντόνως ἀ συνδέσῃ στερεὰ μετὰ τὴν γενετήριά μας, ἐκείνους ἡ ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι ἐνυμφεῦθησαν ξένους. Καὶ πολὺ περισσότερο τὰ παιδιὰ τῶν ἀποδηγησάντων ἀπὸ τὸ χωρίον μας, διότι πιστεύομεν, ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανοι, ὅτι ἔχον γονεῖς ἀπὸ τὸ χωρίον, ὡς τὰ Καστελλία.

Θέλόμεν ὄλον νὰ αἰσθάνωνται, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται, ὡς Καστελλιώται. Ὑποβάλλεται θερμὴ παρακλήσις τῆς νέας Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου μας, ὅπως διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τοὺς πόθους που καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τοῦ Συλλόγου, πρέπει ὄλοι νὰ μᾶς παράσχον πάσαν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ἐνίσχυσιν, μετὰ νὰ προσέρχωνται εἰς τὰς γενόμενας συγκεντρώσεις, χοροὺς, ἐστιάσεις καὶ ἐκδρομὰς

ἀθρόως διὰ νὰ ἀνταλλάσσωμεν σκέψεις καὶ σφυρηλατεῖται ἡ ἀγάπη καὶ ἀλληλεγγύη μεταξὺ μας. Μετὰ τὸ νὰ διατυπώσῃ τὰς σκέψεις καὶ ἰδέας τῶν, πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἵνα λαμβάνουσα γνώσιν καὶ ἀφορμὴν προσπαθῇ νὰ ἀξιοποιῇ αὐτάς. Μετὰ τὸ νὰ ἐνισχύεται ἡ ἐφημερίς μας μετὰ ἀρθρὰ καὶ εἰδήσεις, ἵνα διὰ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν γίνονται γνωστὰ εἰς ὄλους μας. Νὰ ἐνισχύεται ὕλικῶς ὁ Σύλλογός μας, ἵνα εἶναι ἐφικτὴ ἡ ἐπικοινωνία μας. Ἡ συνδρομὴ τῶν μελῶν ἔχει ὀρισθῆ μικρά, δέκα (10) δρχ. μηνιαίως καὶ ἐτησίως ἑκατὸν εἴκοσι (120).

Ἡ ἐκδοσις τῆς «Ἐφημερίδος «Τὰ Καστελλιώτικα Νέα» ἔχει ἀνάγκην εἰσφορῶν καὶ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἀποστέλλωνται τοιαῦτα, ἵνα καθίσταται δυνατὸν καὶ ἐκδιδῆται. Δὲν εἶναι ἐφικτὸν νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰδικὸς ὡς εἰσπρακτῶν, τόσον διὰ τὸς συνδρομὰς, ὅσον καὶ διὰ τὰς εἰσφορὰς καὶ διὰ τοῦτο παρακαλοῦνται πάντες νὰ συμβάλουν οἴκοθεν. Τότε νὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι καὶ ἡ Διοίκησης θὰ δυναθῇ νὰ προαγάγῃ τὸν Σύλλογον, ἵνα, ὅπως ἀξίση, ἀποτελῇ παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΤΑ «Κ Α Σ Τ Ε Λ Λ Ι Α»
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 61
ΑΘΗΝΑΙ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν ἀπανταχοῦ Καστελλιωτῶν, ὅτι ἡ ἐφετινὴ ἐτησίως χορευσις τοῦ Συλλόγου μας, θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν 8.3.70, Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου καὶ ὥρα 9ην μ.μ., εἰς τὴν κοσμικὴν ταξέρων «ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ» τοῦ κ. Διον. Ἀποστολάτου, κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλύμνου 11 (τηλ. 857.906).

Τιμὴ ντάμπλ ντότ δρχ. 120 κατ' ἄτομον.

Τὸ λίτον πολιτισμὸν περιβάλλον τοῦ κένηρον, τὸ ἀριστὸν μουσικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ ἡ ἐξάριτος κουζίνα, ἐν συνδυασμῷ μετὰ ὀλίγην «βρετανικὴν καὶ «αὐστριακὴν» ἐγγυώμεται μὲ ἀξέχαστη ἀποκρίσιν.

Δελτία συμμετοχῆς διατίθενται ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. καὶ τῶν: 1) Δημ. Χαλαπῆ, τηλ. 637.114, 2) Νικ. Ἀγ. Μακρῆ, τηλ. 628.529, 3) Ἡλ. Γ. Βέλλιου, τηλ. 632.697, 4) Παλ. Η. Βέλλιου,

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΙ ΝΑ ΓΙΝΗ

Τώρα πού σκάει τὸ χαμόγελο τῆς ἀνοιχῆς πάνω στὰ μπουκία τῶν δέντρων, ἐγὼ σκέφτομαι πόσο καυσάεριο ἔχω ἀναπνεύσει δῶ κάτω στὴν πρωτεύουσα, πού μ' ἐρριξε μιὰ περιέργη μανία νὰ φτάσω τὸ φῶς.

Ἀνοίγω τὸ πρῶτὸ παράθυρο τοῦ σπιτιοῦ πού μένω. Ἀντικρὸν σηκώνουν τὴν καινούργια πολυκατοικία, σφυριά κοπανοῦν, γιγαντώσασμα προοριστικὰ τέρατα μετὰ τουρλωμένες κοιλίες καὶ ὀλόνοιχτα στόματα ἀλέθουν τὸ χαλίκι καὶ οἱ μασέλες τους ροζανίζον ὡς μολὸ πέτρες, βροσιές ἀκούγονται ἀπὸ ψηλά, χαμηλά γκροινιάζουν οἱ ὀδηγοὶ ποῖος θὰ κἀνὴ στὴν πάντα νὰ περάσῃ πρῶτος, χέρια πετάγονται ἀπὸ τὰ παράθυρα καὶ ἀνοίγουν πεντάλαφα, ἕνα καναρίνι σ' ἕνα κλουβὶ σκαλωμένο ξεγελάστηκε νὰ κελαιδῆσῃ καὶ τοῦ κόπηκε ἡ λαλιά μέσα σὲ τούτη τὴ χανταβάρα. Κλείνω τὸ παράθυρο:

... Ἄι, καλημέρα, λέω στὸν ἑαυτό μου. Καλὸ ξεκίνημα. Καὶ ξεινιάω.

Ζουλιγγμένους, κρεμασμένους ὡς τὸν πελεκάνο στὸνα πόδι, μέσα σ' ἕνα λεωφορεῖο, ἀνάμεσα σὲ γυαλιὰ, πού κρῦβουν ἄγρια μάτια, σὲ ἀνάσες, σὲ ἀγρομένους μῦτες, καὶ ὡς γροθιῆς σιαγόνια—φτάνω στὸ γραφεῖο. Ἀνοίγω τὸ παράθυρο τοῦ Συμβολαιογραφείου μου ν' ἀνασάνουν λίγο τὰ ἔπιπλα, καὶ κάθωμαι καὶ πατάω σὰ στυτόχαρτο, τὴ ὄρα τοῦ δαχτύλου στὸ πρεβάζι. Ἐχει μισὸ πόντο καρβονόσοκονη, πού λήχνισε ἡ χτεσινὴ πάλη μὴ χανῶν καὶ ἀνθρώπων στὴν ἄσφαλτο. Σηκώνω τὸ κεφάλι νὰ δῶ τί μέρα θάχομε σήμερα — πάνω μου κρέμονται δῶσος μπαλκόνια, ταμπέλες, παραθύρια, ρετιρέ, γεμάτα ἀλιάνες, μετὰ κατὰ δεινοπαθημένα λουλοῦδια, πού κἀνον ἀγῶνα σασιαμένα, νὰ δοῦν κατὰ τοῦτέφτει ὁ ἥλιος, πουθενὰ οὐρα νός.

Κλείνω τὸ παράθυρο Ρίχνωμαι στὴν πάλη τῆς μέρας. Τηλεφωνήματα γεμάτα παραπονεμένα λέξεις, πού σημαδεύουν σὰ βόλια στ' αὐτιά μου, πυροεπιπέσοι ἀνθρώποι, μισοπαλαθωμένοι ἀπ' τὸ κινῆγι τοῦ συμφέροντος, μεταίνον καὶ θγαίνον κροαίνοντας χαρτιά καὶ λαγαριασμοὺς στὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)
τηλ. 473.170 καὶ 5) Εὐθ. Π. Παπανικολάου, τηλ. 643.365.

ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ

ΟΙ ΔΟΥΚΑΙΟΙ

Γενάρχης τῶν Δουκαίων ὑπῆρξεν ὁ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΟΥΚΑΣ, ὅστις ἔλαβεν ἐναργὸν μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα καὶ ἐπέζησεν αὐτοῦ. Ἀπέκτησε:

Τὸν ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ, γεννηθέντα τὸ 1818, καὶ ὅστις μετὰ τῆς Λεϊμονιάς ἀπέκτησε τὸν Γραβιόπανουργιαν καὶ τὸν Καραδοῦκαν. Οὗτος ἀπέθανε τὴν 12.4.1868 ἐκ χρονίου πάθους, εἰς ἡλικίαν 50 ἐτῶν.

Τὸν ΑΓΓΕΛΗΝ, γεννηθέντα τὸ 1823, ὅστις μετὰ τῆς Παναγιούς ἀπέκτησε τὸν Ἀθανάσιον Δούκαν (Παλιονάσιον), τὸν Ἀριστείδην Ἀγγελοῦ (Πονηροαριστείδην) καὶ τὸν Νικόλαον (Κολοβόν). Οὗτος ἀπέθανε εἰς ἡλικίαν 45 ἐτῶν, τὴν 12.2.1864, ἐκ πούντας.

Τὸν ΛΟΥΚΑΝ, ὅστις ἐγεννήθη τὸ 1836, καὶ μετὰ τῆς Μαρίας, τὸ γένος Νικολάου Δρόσου, ἀπέκτησε τὸν Παναγιώτην τὴν 16.12.1867, θανόντα ἐκ τύφου τὴν 26.12.1871. Θανούσης τῆς Ἀντωνίας εἰς ἡλικίαν 20 ἐτῶν, τὴν 16.3.-1868, ἐκ τύφου, ἐκ τοῦ δευτέρου γάμου του μετὰ τῆς Ἐδρεμίσσης Μαρίας, ἀπέκτησε τὸν Λαϊκῶν (Αὐγεροῦδουκαν) καὶ τὸν Παναγιώτην. Ὁ Δούκας ἀπέθανε εἰς ἡλικίαν 45 ἐτῶν, τὴν 25.1.1881, ἐκ περιπνευμονίας.

Καὶ τὴν ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΝ, τὸ 1837, νυμφεθεῖσαν τὸν Ἠλίαν Παπαδάκην.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΔΟΥΚΑΣ
ἢ ΜΟΥΡΤΟΣ

Τριτότοκος γιὸς τοῦ Δούκα Π. Δούκα, ἐγεννήθη τὴν 14.1.1874 καὶ ἐβαπτίσθη τὴν 21.4.874 ὑπὸ τοῦ Λάμπρου Σικελίκα, Ἐπιμνησθῆ τὴν Βασιλικὴν Σπύρον Κυριαζῆ καὶ ἀπέκτησε τὴν Μαγδαληνὴν, νυμφεθεῖσαν τὸν Δημήτριον Ἀποστολόπουλον ἢ Καραμητρον, τὸν Δούκαν, τὴν Ἀλεξάνδραν, τὴν Μαρίαν, τὸν Παντελὴν καὶ τὴν Ἐλένην.

Τὸ παρὸν ὄνομα ἐκληρονομήσεν ἐκ τῆς κατοχῆς τοῦ ὄπλου τοῦ Τούρκου Χερραστῆ Μούρτου:

Ἡ ἐπανάστασις βρήκε τοὺς Καστελλιώτες στ' ἀπόκρυφα φαράγγια τῆς χλιστραγουδισμένης Γκιώνας:

«Ποῖος εἶδε τέτοιο θαύμασμα παραξένο μεγάλο;
Νὰ κενετιάζωμεν τὰ δειλὰ καὶ οἱ βράχες νὰ μελώνουν;
Ἡ Λιόκουμα τῆς Λειβαδιάς καὶ ἡ Γκιώνα τῶν Σαλώνων; Πού σώσανε τὴν κλέφτικὰ καὶ τοὺς καπεταναίους...»
Στὸ χωριὸ ἤθο τοπεθετημένους καὶ ὁ ἀπαραίτητος φο-

ρετζῆς τοῦ Σουλτάνου, ὁ ὁποῖος, ἂν καὶ εἶχε συνάψει φίλιες μετὰ τοὺς Καστελλιώτες, ἐν τούτοις, μόλις ἔμαθε τὴν ἐπανάστασι, κρέμασε στὴν πλά-



Παναγιώτης Δ. Δούκας (Μούρτος)

τη του τὸ καρποφύλλο καὶ ἐγίνε ἀφαντος.

Τὰ κεφάλια τοῦ χωριοῦ ἀπεφάσισαν νὰ τὸν προστατεύσουν καὶ νὰ τὸν κάμουν δικό του. Τὸν ἀνεζήτησαν παντοῦ. Βγήκαν παγάνες καὶ ψάξαν σ' ὄλες τῖς ρεματιῆς καὶ τὰ φαράγγια.

Οἱ Κατσούρης, Χαλατσῆς, Σταφόρος, Τσάκαλος, Γόγκος, κλπ. πιάσανε τὴν Στενή, ἐκεῖ στὸ ἀνακατεμένο κλαρί, κοντὰ στὴν «Μονοπατησιά», ὅπου κατὰ παραίθεσιν πάτησε τὸ ἄλογο τοῦ Ἀγιώργη καὶ καθαρὰ ἐφαίνετο τὸ πέταλο μετὰ τὰ κροφιά καὶ κάθε χριστιανὸς πού περνοῦσε, μετὰ εὐλάβεια ἔκαμε τὸ σταυρὸ του. Ὁ Κυριακόπουλος, ὁ Βέλλιου, ὁ Δούκας, ὁ Καραπῆς, κλπ. τάπισσαν στὸ Διάσελο, καὶ οἱ ἄλλοι μετὰ τὸν Παπανικολάου Κόλλια σκόρπισαν στὰ φαράγγια.

Σὰν ἔφτασε ὁ χαρατῆς στὴν Μονοπατησιά, «Στάσου», ἀκούστηκε ἡ βροντερὴ φωνὴ τοῦ Κατσούρη. «Στάσου, ἀρὲ Μούρτο», — αὐτὸ ἦταν τὸ ὄνομά του. «Στάσου ἀρὲ Μούρτο, εἴμαστε ἐμεῖς οἱ φίλοι σου», καὶ ἀράδιασαν τὰ ὄνόμα (Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)



Γάμοι

Την 15ην Φεβρουαρίου έ.ε. έτελέσθησαν έν Πειραιεί οι έκλεκτοί γάμοι, έν μέσω πλήθους συγγενών και φίλων, τής χαριτωμένης δίδοσ Κων)νας Γ. Γαλάνη μετά τού έκλεκτού έπιστήμονος - χημικού, Εύσταθίου Λ. Νικολοπούλου. Είς τούς εύτυχείς νεονύμφους, τά «Κ. Ν.» εύχονται πάσαν εύτυχίαν.

ΠΕΝΘΗ

Απεβίωσε και έκηδεύθη έν Αθήναις, περί τά τέλη Ίανουα-

ρίου έ. ε., έν μέσω γενικού πένθους, ό Νικόλαος Ίωάν. Μοσχολιός.

—Απεβίωσε και έκηδεύθη είς Καστέλλια, την 15.2.70, ό Βασ. Γ. Πέτρου.

Τούς οικείους των, τά «Κ. Ν.» συλλυπούνται θερμάς.

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

	Δραχ.
1. Δημ. Ν. Διέννης	300
2. Γρηγ. Χασιακάς	120
3. Νικ. Ζαχαρόπουλος	100
4. Αθ. Εύ. Παπ(θ)υμίου	200
5. Θ. Λαζαρίμος	50
6. Κων. Καρμίρης	100
7. Δήμος Πολυχρόνης	50
8. Αλ. Μάνδαλος	150
9. Κοιν. Καστελλίου	500
10. Γεώργ. Ράνιος	100
11. Ίωάν. Κρεμμύδας	100
12. Ζαφειρία Πόθου	100

ΤΙ ΝΑ ΓΙΝΗ

—Συνέχεια έκ τής 1ης σελίδος χέρια, σκουνηήματα, βρισιές, κομμένες έχθρικές λέξεις, και μιá φορά άπειλές με τά δάχτυλα σηκωμένα κατ' ευθείαν νά μου βγάλουν τά μάτια, άγχη, άναστεναγμοί, τραγουδία σέ ξέφρενους ρυθμούς, πού δέν ξέφρουν τί γουγλουτίζου, ξεσκίζουν τόν άέρα, σμίγουν με τά θελάσματα τών αυτοκινήτων, με τούς θορύβους και τίς φωνές. Έφτασε μεσημέρι. Τρέχω ιδρωμένος, λαχανιασμένος, πετάω τήν τσάντα κάτω, άρπάχνω ένα κουτάλι, φτιάχνω ένα σταυρό τής φωτιάς

στό πόδι και πιάνω νά τρώω σάν καταζητούμενος. Άργησα όμως. Πώ - πώ, άργησα! Πετάγομαι άπάνω, ξανατρέχω στό γραφείο μου, ξαναμπλέκουμαι με τά ίδια. Έρχεται τό βράδυ. Έρχεται τό βράδυ και με βρίσκει ζωντανόν σέ μιá πολυθρόνα. Φαντάζομαι τόν έαντό μου νά με κυττάζη από κάπου και νά κουνάη τό κεφάλι. Είμαι χαλκοπράσινος. Είμαι σά νά με πέρασαν άπ' τόν λεμονοσιφτη. Μιά γραβάτα κρέμεται σδόνα πλευρό, κέ τω άπ' τή μασκάλη, τά μαλλιά κρέμονται και κείνα ήττημένα, δέ θέλω ούτε νά σηκωθώ, ούτε νά πάω πουθενά, ούτε νά φράω, ούτε νά κοιμηθώ, ούτε

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Έκδοσις :

Σώλλογος «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Διεύθυνσις :

Διευθύνεται υπό Έπιτροπής

Υπεύθυνος Συντάξεως :

Νικ. Α. Μακρής

Άρχ(κ)της : Εύάγ. Κωτσίκης

Διαχειρίσις έμβάσματα έφημερή

δος Ήλιν Γ. Βέλλιον Ταμίαν

Συλλόγου.

Τυπογραφεΐον

Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ & Σίς

Άγησιλάου 23 — Αθήναι

νά ζήσω κι ούτε νά πεθάνω. «Πώς έμπλεξα έτσι;»—Άναρωτιέμαι. «Πώς έμπλεξα;»

—Γιατί είσαι έτσι; με ρωτάει ένας πελάτης.

—Σκέφτομαι! τού είπα.

—Τί σκέφτεσαι;

—Τό χωριό μου....

G.X.X.



ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ - ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ 1856

1. ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ή ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ	Κατσιουροστάθης	Ευστάθιος	Ήλιος	Παναγιού	8- 7-856	13- 1-1857	Γεώργιος Κούπλας
2. ΠΡΟΒΙΑΣ		Ίωάννης	Κώστας	Βασιλική	18-10-856	13- 1-1850	Ευστάθιος Φάρος
3. ΚΟΛΛΙΑΣ	Δημητρούλας	Δημήτριος	Ίωάννης	Λελούδα	19-10-856	14- 4-1857	Άνδρέας Χ. Τσάκαλος
4. ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ	Λιάρος	Ήλιος	Νικόλαος	Γαρέφω	30-10-856	19- 4-1857	Δημήτριος Παπαγεωργίου
5. ΛΑΜΠΡΟΥ		Βασιλική	Ίωάννης	Γεωργού	10-11-856	29- 4-1857	Νικόλαος Άνδρέου
6. ΧΟΥΛΙΑΡΑ	Μασρ...	Μαρία	Ίωάννης	Βαρσάμω	19-11-856	14- 4-1857	Ίωάννης Δρόσος
7. ΚΩΔΟΥΝΑ		Άλεξάνδρ	Γεώργιος	Βασιλική	21-11-856	3- 1-1857	Βαρσάμω Ι. Χουλιάρα
8. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	Άσημακλής	Άσημάκης	Νικόλαος	Παναγιού	4-11-856	17-12-1857	Χήμω Άδαμοπούλου
9. ΤΖΑΡΤΣΟΥΜΗΣ		Άθανάσι	Εύθύμιος	Κρυστάλλω	14-12-856	17-12-1857	Σκαρλάτα Ίωάννου

1857

1. ΚΥΡΙΑΖΗΣ		Γεώργιος	Σπυρίδων	Άλεξάνδρα	8- 1-857	23- 4-1857	Σπαιμάτης Άθανασίου
2. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ		Εύθυμία	Τριαντάφυλ.	Ζωίτσα	12- 1-857	10- 2-1857	Σπαθού Λουκά
3. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ		Λεϊμονιά	»	»	12- 1-857	10- 2-1857	Παναγιού Δ. Κόλλια
4. ΠΑΠΑΔΑΚΗ		Άλεξάνδρ.	Ήλιος	Ευαγγελία	1- 2-857	7- 2-1857	Άθανάσιος Κάντζος
5. ΒΕΛΛΙΟΣ		Άντώνιος	Γεώργιος	Παναγιού	2- 2-867	21- 4-1857	Χήμω Άδαμοπούλου
6. ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ		Κωνσ(τ)ινιά	Άναστάσιος	Βαρσάμω	14- 2-857	6- 6-1867	Παπαγεωργ. Άδαμιάπουλος
7. ΔΟΥΚΑΣ ή ΓΡΑΒΙΑΣ	Καραιδούκας	Δούκας	Δημήτριος	Λεϊμονιά	15- 3-857	5- 5-1857	Γεώργιος Μακρής
8. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ		Ίωάννης	Γεώργιος	Μαρία	17- 3-857	27- 5-1857	Άναστάσιος Νικολάου
9. ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ	Μπουσιανής	Άποστόλ.	Άθανάσιος	Σταθού	18- 5-857	13- 1-1858	Άθανάσιος Μακρής
10. ΚΑΛΑΜΑΚΙΩΤΗ		Αϊκατερίνη	Σπαιμάτης	Μαρία	8- 8-857	25- 1-1858	Άγγελής Δούκας
11. ΔΙΕΝΗ		Μαρία	Γεώργιος	Άλεξάνδρα	15- 9-857	26- 1-1858	Ίωάννης Μακρής
12. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ		Παιρασκευή	Γεώργιος	Αϊκατερίνη	15-10-857	2- 2-1858	Νικόλαος Ήλ. Βέλλιος
13. ΝΙΚΟΛΑΟΥ		Άνθούλα	Άναστάσιος	Αϊκατερίνη	15-10-857	26- 1-1858	Ίωάννης Πετρογιάννης
14. ΠΛΑΤΗ	Κουμπούρενα	Μαρία	Εύθύμιος	Άρχόντω	24-11-857	26- 1-1858	Άναγνώστης Καλόγερος
15. ΚΑΝΤΖΟΥ	Φακούμενα	Παναγιού	Νικόλαος	Ζωίτσα	11-12-857	8- 1-1858	Γεώργιος Άναγνώστου
16. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ	Γεωργού	Γεωργού	Άντώνιος	Έλένη	10- 2-857	27-10-1857	Λελούδα Άθ. Κάντζου

ΓΑΜΟΙ 1857

1. ΑΡΓΥΡΗΣ	Σπυ...	Σπυρίδων	Κωνσταντίνου	Αϊκατερίνη	8)2-2-1857		Παράνυμφος
2. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ		Νικόλαος	Τσαπουρνιώτη	Αϊκατερίνη	10)6-4-1857		Χαρ. Τσάκαλος
3. ΜΑΚΡΗΣ		Ίωάννης	Κάντζου	Παναγιού	11)6-4-1857		Χαρ. Τσάκαλος
4. ΚΕΦΑΛΑΣ		Κώστας	Δημητρίου	Μαγδάλω	15.22-4-1857		Κώστας Σποφόρος
5. ΠΑΠΑΣ		Ίωάννης	Λούκα	Κρυστάλλω	12)10-4-857		Χήμω Άδαμοπούλου
6. ΚΑΣΤΑΝΑΣ		Σπυρίδων	Κουλούρη	Λελούδα	14)10-4-857		Ευστάθιος Άγγελής
7. ΝΤΟΡΜΑΣ		Δημήτριος	Καλπακιώτη	Άναστασία	18)18-4-857		Χήμω Άδαμοπούλου
8. ΜΠΟΚΟΛΟΣ		Δημήτριος	Καρακίτσου	Βιλοέττα	20)20-10-57		Νικόλαος Σίμος
							Άναστάσιος Άναστασίου

ΘΑΝΑΤΟΙ 1857

1. ΚΕΦΑΛΑ	Μαρία	Κώστας	έτών 45	1- 2-1857	Έκ πούνας
2. ΠΑΠΑΔΑΚΗ	Ευαγγελία	Ήλιος	» 25	7- 2-1857	Έκ χρονίου πάθους
3. ΠΑΠΑΔΑΚΗ	Άλεξάνδρα	»	ήμερ. 8	8- 2-1857	Έξ άσιτίας
4. ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ	Άνδρέας		έτών 27	26- 2-1857	Έκ χρονίου πάθους
5. ΠΑΤΑΛΙΑ	Μαρία	Λάμπρος	» 10	17- 4-1857	Έκ κτηπήματος
6. ΚΥΡΙΑΖΗΣ	Γεώργιος	Σπυρίδων	μην. 3	29- 4-1857	Έξ άσθνεϊας (βήχα)
7. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Μαρία	Παναγιώτης	έτών 60	11- 6-1857	Έκ χρονίου πάθους
8. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ	Ευστάθιος	Ήλιος	» 2	6-10-1857	Έξ άσθνεϊας
9. ΒΕΛΛΙΟΣ	Κώστας	Νικόλαος	» 5	29-10-1857	Έξ άσθνεϊας
10. ΣΤΑΥΡΟΥ	Βλοέτα		» 13	10-11-1857	Έξ άσθνεϊας

ΑΓΡΟΤΙΚΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑΣ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΦΩΚΙΔΟΣ

Μεγάλο μέρος των καλλιέργειών μένων ή δυναμένων να καλλιεργηθούν...

Διά την βελτίωσιν της άνω τέρω εμφανιζομένης καταστάσεως...

Τό πλέον ή συμβολή της θέλει αποθή αποφασιστικής οικονομικής σημασίας...

Είς ένα στρέμμα ενόμεθα να φυτεύσωμεν, εις αποστάσεις 6,5 X 6,5 μ. περίπου...

Επομένως, εξ ενός στρέμματος λαμβάνομεν 360 χιλ.) μα καρπών αμυγδαλίου και...

Table with 2 columns: Item description and quantity/cost. Includes items like 'Εν όργωμα', 'Κλάδεμα κάθε χρόνο', etc.

Όθεν, εξ ενός στρέμματος αμυγδαλιάς λαμβάνομεν καθαρόν εισόδημα (3000, μείον 1400) = 2200 δρχ., χωρίς να υπολογίσωμε την αξίαν των υποπροϊόντων...

Ακόμη πρέπει να ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, ὅτι διὰ τῆς χρησιμοποίησεως ἀδιαθέτων ἐργατικῶν χειρῶν κατά τὴν περίοδον συλλογῆς τοῦ καρποῦ τῆς αμυγδαλιάς...

Εκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει σαφῶς ὅτι ἡ συστηματικὴ καλλιέργεια τῆς αμυγδαλιάς ἐν τῷ Νομῷ Φωκίδος...

Α γ ρ ὀ τ α : Ἐάν θέλετε οἱ κόποι σας νὰ μὴν πάνε χαμένοι, φυτέψατε αμυγδαλιές...

Γιὰ τεχνικὰς ὁδηγίαις ἐγκαταστάσεως ἑνὸς αμυγδαλεῶνος, προτοῦ προχωρήσετε...

Κεῖνοι ποὺ φεύγουν

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΠΕΤΡΟΥ

Τὴν 17ην Φεβρουαρίου ἐ.ε. ἀπεβίωσε καὶ ἐκηλεύθη στὸ χωριὸ μας ὁ Βασίλειος Γ. Πέτρον, ὁ Πετροδασιλῆς...

Ἰσόβιος, σχεδόν, ἐπίτροπος τῆς ἐνορίας μας, ἡ ἐμφάνισις του ἦταν συνυφασμένη μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν...

Ποτὲ κανεὶς δὲν τὸν εἶδε θυμαίνον, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἀμείτοχον στὰ Δημόσια πρᾶγματα τοῦ χωριοῦ μας.

Παράδειγμα ἀληθινῶν νοικοκυριῶν, ἀληθινῶν οἰκογενειάρχων, ἀληθινῶν Καστελλιῶτην. Τὰ «Κ. Ν.» συλλυποῦνται θερμῶς τὴν χήρα καὶ τὰ παιδιά του, Γιώργου, Δήμου Πέτρου καὶ Εὐαγγελία Παπανικολάου.

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ

Κατῆς

— Ἄμ τί, ἄμ τί; θὰ σὲ πᾶω πέρα ἐκεῖ, θὰ σὲ πᾶω στὸν κατῆ...

Γιὰ νὰ μάθ' ἄλλ' ἑνα θὰ ν' ἀπολάτε τὰ ζᾶ μέσ' στὰ ξένα σπαρτά, νὰ βοσκᾶν ἀπολ' τα. Θὰ πληρώσης τὴ ζῆμιὰ θὰ πληρώσης ἀκριβιά.

— Ὄχι ἐδῶ στὴ Γρεβιά, θὰ πεισθῶμεν καλῶς, ἐπειδὴ συναφῶς διὰ ταῦτα ρητῶς ἀναβάλλεται διὰ ἐπὶ τόπου ματιᾶ.

Καὶ στὴν ἄλλη ζῶια σὰν τελειῶναν αὐτά, (αὐτοψίες - χαζά) κ' ἵππανε γιοματιὰ, ἀκοπιᾶζαν μαζὶ καὶ «καλῶς ποὺ μᾶς βρήκε»...

— Χίλιοι νᾶν' οἱ καλοὶ — Καὶ τὰ σπῖτια ἀνοιχτὰ μὲ κρασιὰ μὲ πισιὰ μὲ ταμιά, μὲ τυριά μὲ πλαστῆρια ψωμιά, κομπούλια ψητὰ...

Μὰ ὁ Μπίλλας θερῶ ἦταν ἄλος κοιλιὰ, τὸν βαστοῦσαν θυβ - θυβ — τὸ μιστὸ τὸ χωριὸ — ν' ἀνεβῆ τὰ σκαλιὰ. Κι ἔλεγε δυνατὰ ἀφου ἔπρωε καλὰ...

— Γιὰ νὰ μὴ σχολιαστῶ καὶ στὸν ἄλλον θὰ μπό (τὸν ἀντίδικὸ λέω πρέπει νᾶμπω, δὲ φταίω) νὰ μὲ δεῖ τὸ χωριὸ καὶ στοῦ ἄλλου τὸ βιό. Κι ἄρχινοῦσε κι ἐδῶ νησιτικὸς ἀπ' ἀρχῆς φαγοπότι γερὸ...

Πλέφτοντας ἡ ἀπιστικὰ σώρωπο μὲ δροσιὰ μὲ ἄργη δρασκαλιὰ, ξεκινοῦσε βαρῶς — σώρωπο ἀποδραδῶς — μὲ κοιλιὰ σὰ γιδιὰ γύρναγε στὴ Γραβιά.

Α. ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΗΣ

Ἐπιστολαὶ

Ἀγαπητοὶ Συντάκτες,

Τὸ μέγα σήμερα μεγαλειῶ δέστερο ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἀναμφισβήτητα εἶναι ἡ κατάκτησις τοῦ φεγγαριοῦ. Γι' αὐτὸ πολλοὶ γράφουν, γράφουν καὶ θὰ γράφουν. Ἔτσι κι ἐγὼ...

Γιὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Δημοιογοῦ, σὰς εὐχαριστῶ θερμῶτα.

Μετὰ τιμῆς Δημ. Παναγιώτου Ταμαζῶς



Μήνυμα στὸν ἄνθρωπο

«Ἀνθρώπε, φτάσαμε... Ἀνθρώπε μὴ ἀκούς;» Ἀνθρώπε, σὺ, ποῦ στράτες ἀνοιξες σὲ γῆ, σὲ θάλασσες καὶ σὲ οὐρανοῦς...

Ἀνθρώπε, μὴνὼ σὲ σένα ποὺ εἶσαι ἡ δόξα τοῦ σύμπαντος. Θαιμάζεις σὰν Ζααρτούστρας κ' ἐστὺ ποὺ Νίτσε, τὸ οὐράνιο τόξο. Δαμάζεις

στὸ σκοπὸ σου τὸ μόνχο, τὸν πόνο. Ἀλήθεια καὶ φῶς νὰ βρῆς γυρεύεις, τὸν ἐχθρὸ σου δὲ φοβάσαι τὸ χρόνο. Στὸ εἶναι καὶ στὴ δρᾶσι πιστεύεις.

Καὶ ντοῦρα στὸ μὴδὲν ἀντιμάχεσαι, στὴν ἀρησι τὴ θέσι προσβάλλεις, Αὐτὸν ποὺ πανόμοιό του σ' ἐφκίασε προσκυνᾶς, ἀνυμνεῖς καὶ δοξάζεις.

ΔΗΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΝΙΚΗ

Σπᾶσαν τῆς γῆς τὰ μάνταλα καὶ ξεπορτίσαν τοῦ φεγγαριοῦ ταραξάν τὴ γαλήνη, μ' ἀδέξια θήματα μωροῦ, δειλὰ πατήσαν στὸ φεγγαρότοπο οἱ Ἀστροναῦτες...

Ὀνειρα μισροχρόνα ἀπατηλὰ γκρεμίσαν. Τὸ ἀργυροφέγγαρο τῶν ποιητῶν στὸ φῶς ἐχάθη, καὶ ἰδέες ξεσπασίσαν. Μᾶ, νίκη πανανθρώπινη, λαμπρὴ ξεπρόβαλε, γιατί, οἱ γνώσεις τῆς πλουσίσαν.

ΔΗΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Οἱ ΔΟΥΚΑΙΟΙ

— Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος — τὰ τους ὄλοι. Μᾶ, ὁ Μούρτος, δὲν ἐμπιστεύετο πλέον τῇ ζωῇ του σὲ κανέναν, παρὰ στὸ κορμφοῦλλι του καὶ στὴ φυγή.

Γύρισε πίσω, ἔστριψε στὴ ρεματιὰ τῆς Κλεισούρας, ἀνέβη κε στὸ Μελίσι, πέρασε στὸ Ἀνασκαλεχώρι, διέβηκε στὴν Καλογερετικὴ καὶ κρυφὰ - κρυφὰ κι ἔλεγε παραστρατῆς, ἔφτασε στὸ Διάσελο. «Στάσαι, παραδόσε», ἀκούστηκε, προσοτικτικὴ ἢ φωνὴ τοῦ Βέλλιου, «Θέλομε νὰ σὲ φυλάξωμε ἀπὸ κάθε κακὸ», τοῦ φώναξε ὁ Καραπλῆς. Τὸ μισαλὸ τοῦ Μούρτου θόλωσε, τὸ τρεμάμενο χέρι του, χωρὶς τὴ σκέψι του, πίεσε τὴν σκανδάλη. Τὸ κορμφοῦλλι γόγγυξε κι ὁ ἀντίλαλος χύθηκε στίς ρεματιές, μαζὶ μετὰ τὰ βόλια ποὺ περᾶσανε ξυστὰ στὸ μπράτσο τοῦ Δούκα. Ὁ Δούκας, μ' ἑνα πῆδημα, τὸν εἶχε πιάσει κιάλας ἀπ' τὸ λαμό, τὰ μάτια του γουρλώσανε καὶ περᾶσανε. «Μὴ Δούκα, μὴ γιὰ τὸ Θεό, μὴ τὸν πνίξης», φώναξαν οἱ σύντροφοί του. Μᾶ ἦταν πλέον ἄργα. Ὁ Μούρτος εἶχε ἀφήσει τὴν τελευταία του ἀνάσα καὶ τὸ κορμφοῦλλι, ἐκεῖ ποὺ σήμερον ἀκάμας τὸ ἔνε «στὸν Τσεῖρκο». Τὸ κορμφοῦλλι καὶ τὸ ὄνομά του τὸ κληρονόμησεν ὁ Δούκας, καὶ τῶρα ἡ Μουρταμυγδαλὼ στὸ Μυρμηγκιάρι. — Αὐτὸ Παναγιώτης Δούκας με

τὰ γιὰ τὴν ἱστορία. τῆλθε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γεωργοκτηνοτρόφου καὶ ἀπέθανε τὸ 1908, ἐκ λαρυγγίτιδος, εἰς ἡλικίαν μόλις 34 ἐτῶν.

ΔΟΥΚΑΣ ΓΙΑΝ. ΔΟΥΚΑΣ Οὗτος ἐγεννήθη τὴν 1.3. 1899 καὶ ἐβαπτίσθη τὴν 10. 6. 1909, ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Ν. Μισχαλιῶ (Καταραχιά). Νυμφευθεὶς τὴν Μαγδαληνὴν Νικ. Σίμου, ἀπέκτησε τὴν Βασιλικὴν, νυμφευθεῖσαν τὸν ἐκ Καλογερετικῆς Εἰρηνοδίκην Ἀντωνίαν Πασαλῆν, καὶ τὴν Παναγιώταν.

Μετῆλθε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὑποδηματοποιοῦ καὶ ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὸς τεχνίτης καὶ ἀριστος οἰκογενειάρχης. Ἀπέθανεν τὸ 1925, εἰς ἡλικίαν μόλις 25 ἐτῶν, ἐξ εἰλεοῦ.

Δεκέμβριος 1969

Γ.Β.ΚΥΤΙΝΙΟΣ

Τὰ «Καστελλιῶτικα Νέα» καὶ ὄλοι οἱ Καστελλιῶτες ἐξυτηρεοῦνται μόνον εἰς τὸ Ταχυγραφεῖον ΝΙΚ. ΘΩΜΑ Πλατεία Ἀγ. Θεοδώρων 6.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Υπό ΔΗΜ. ΔΡΟΣΟΥ 'Αγρονόμου Δωριέων

Ο τώως επιθεωρητής Γεωργί-
ευσεν εις τὸ περιοδικὸν «Γεωργι-
κὴ Ἐπιθεώρησης», τὸ ἔτος 1933
(τεύχος 7ον) ἄρθρον περὶ τῆς
ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ἐν Θεσα-
λίᾳ καὶ Φθιώτιδος φησὶ, μεταξὺ
ἄλλων δὲ περιλαμβάνει εἰς τὸν
ἐπίλογον τὰ ἑξῆς: «Εἶναι δὲ ἡ
ἀγροτικὴ ἀσφάλεια ὁ θεμελιῶς
λίθος πάσης γεωργικῆς προόδου,
μὴ δυναμένης ἄλλωστε ταύτης νὰ
νοηθῆ. Τοποθετήσας κεφαλαίῳ
ἐν ἐπισημῶν ἐπιχειρήσει» Ὁ τώ-
ως διαπρεπὴς καθηγητὴς τοῦ Πα-
νεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ διευ-
θυντὴς τῶν ἐγκληματολογικῶν ὑ-
πηρεσιῶν κ. Κων. Γαροδίκας εἰς τὸ
ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Χατζη-
σταύρου, τώως επιθεωρητοῦ τοῦ
Σώματος Ἀγροφυλακῆς, τὸ ἔ-
τος 1955 βιβλίον, ὑπὸ τὸν τί-
τλον «Ἐγκλήματα τοῦ Ἀγροφυ-
λακός», ὡς πρόλογον μεταξὺ ἄλ-
λων γράφει καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἀ-
γροτικὴ ἀσφάλεια εἶναι ὑπηρε-
σία σπουδαιότατη, ἡ εὐρύθμισ-
τος λειτουργία αὐτῆς δύναται νὰ ἀ-
σκήσῃ μεγάλην ἐπίδρασιν διὰ
τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ
ἐπὶ τῆς καθόλου οἰκονομίας τῆς
χώρας μας, διότι οἱ κτηματῆ-
αι καὶ γεωργοὶ δύναται νὰ ἐπιδο-
θῶσιν εἰς τὴν φυτεῖαν καὶ γεωρ-
γικὰς θελιτώσεις, μόνον ἂν εἴ-
ναι βέβαιον ὅτι ὑπάρχει ἀγροτι-
κὴ ἀσφάλεια. Ἐκ τῆς ἀγροτικῆς
ἀσφαλείας, ὠφελεῖται τὰ μέγ-
ιστα ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία, διότι, οὐ
μόνον προλαμβάνονται αἱ ἐκ τῆς
ἀποσθεσίως τῶν ἀγροτικῶν ἀδι-
κημάτων μεγάλα ἀγροτικὰ ζη-
μια, ἀλλὰ συγκροτεῖται καὶ ἡ
ἀστυφιλία. Τὰ ἀγροτικὰ ἀδικη-
ματα παρὰ τοῦτον πᾶσαν ἐφε-
σιν πρὸς εἰσαγωγὴν νέων συστη-
μάτων καὶ πρὸς ἐντατικὴν καλ-
λιέργειαν τῆς γῆς, καὶ πρέπουσι
πολλοὺς κτηματίας καὶ ἄλλους
ἀγρότας πρὸς τὸ ἄστυ. Ἐπίσης
ἡ ἀγροφυλακὴ συμβάλλει εἰς τὸ
ἔργον τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας
τῆς ἀνοικριτικῆς καὶ εἰσαγγελι-
κῆς ἀρχῆς, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὸ
ἔργον τῆς βεβαιώσεως τοῦ δημο-
σίου φόρου καὶ ἀποτελεῖ σπου-
δαιότατον κλάδον τῆς κρατικῆς
δικαστικῆς.

Εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας
ἀγῶνα, ἡ ἀγροφυλακὴ προσήνε-
γκεν εἰς τὸν δωμῶν τῆς πατρί-
δος τὰ κάτωθι θύματα:
Κατὰ τὴν κατοικικὴν περίοδον
ἐφονεύθησαν:
ἐτραυματίσθησαν:
Κατὰ τὴν περίοδον ποῦ συμμορι-
σμοῦ ἐφονεύθησαν:
Ὑπόλοιποι 47 ἀγροτικὸς 333
» » » » 10
» 14 » 310
ἐτραυμα-
τίσθησαν:
» 1 » 74
Ἐμπιστος προϊστάτης καὶ ὁ-
δηγὸς τῶν ἰσπρατικῶν Ἀρ-
χῶν.
Ὁ Ἐθνικὸς Στρατὸς καὶ ἡ
Χωροφυλακὴ ἀποτελοῦν τὴν πανο-
πίαν τοῦ ἔθνους, ἡ ἀγροφυλακὴ
ἀγρυπνοῦσα διὰ τὴν φύλαξιν τῆς
ὑπαίθρου, ἀποτελεῖ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ. Ἡ ἀγροφυλακὴ εἴ-
ναι παρούσα ἡμέραν καὶ νύκτα
καὶ εἰς τὴν ἀπωτέραν γωνίαν τῆς
ὑπαίθρου καὶ συμβάλλει τὰ μέ-
γιστα εἰς τὴν τήρησιν τῆς τά-
ξεως ἐν γένει, ἀγροτικῆς καὶ
δημοσίας, εἰς τὴν ὑπαίθρον.

Οὕτω λοιπὸν ἡ ἀγροφυλακὴ εἴ-
ναι παράγων οὐ μόνον παγίω-
σεως ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, ἀλ-
λά καὶ παράγων εἰρηνικῆς συμ-
βίωσης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ
παράγων εὐρύθμου λειτουργίας
τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἰδιαιτέρως δὲ ἀποτελεῖ κλά-
δον τῆς καθ' ἑλίου γεωργικῆς πο-
λιτικῆς τοῦ Κράτους.

Ἡ χιμῶδης μελέτη τὴν ἠποί-
αν ὁ ἀείμνηστος Σπύρος Χασιά-
της ἐδημοσίευσεν ἐν ἔτει 1854
εἰς τὸ Γεωργικὸν Δελτίον ὡς τιμὴ
ματάρχεις τῆς Γεωργίας, εἰς τὸ
Ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
ὑπὸ τὸν τίτλον «Γνώμαι περὶ ἀ-
γροτικῆς ἀσφαλείας», ἀπετέλε-
σε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ὁργανώσεως
τῆς κρατικῆς ἀγροφυλακῆς καὶ
ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα διὰ
τὸν κλάδον τοῦτον καὶ διὰ κάθε

ἀγρότην. Ὁ Σπύρος Χασιάτης
ὑπὲρ ἐν ἰσοσταθίᾳ ὁλόκληρῃ διὰ
τὸν κλάδον ἀγροφυλακῆς καὶ συμ-
τέλεσε τὰ μέγιστα ἰδία τὴν διορ-
γάνωσιν τοῦτου. Ἡ μελέτη αὐτῆ
τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀπο-
τελεῖ τὸν εὐχριστὸν καρπὸν τῆς
στενῆς ἀπαρχῆς, ἢν οὗτος διετή-
ρησε πάντοτε μετὰ τὴν ἑλληνικὴν
(ὑπαίθρον) ἀγροτικὴν ζωὴν, τῶν
παρητήσεων καὶ τῶν σταχασμῶν
ἐνὸς ἀνθρώπου αἰσθανομένου θερ-
μῆ συμπαθείαν, πόνον εἰς τὴν
θέαν τῶν βιοπαλαισῶν τῆς γῆς,
ἐγκαταλειμμένων εἰς τὴν ἀγρο-
ματωσύνην, τὴν τακογλυφίαν καὶ
εἰς τὸ κραιπνὸν τοῦ δικαίου τοῦ
λοχυροτέρου καὶ θραυστέρου, εἰς
ὃ, τὴν ἀναφέρεται εἰς τὴν περὶ τού-
τοις ἀγροτικῶν ἀδικημάτων, ζη-
τεῖ δὲ τὸν (ἀγρονόμον) ἀγροτικὸν
ἀστυνάμον ὡς περιεσθύνοντα ἀ-
γροδικαστὴν, πρῶτον ὅσον ἐγγέ-
νετο καὶ διετηρήθη μέχρι σήμε-
ρον. Ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ἐπέ-
τυχεν ὁ θεσμὸς οὗτος τοῦ ἀγρο-
δικαστοῦ, περιλαμβανέται εἰς
τὰς ἀποφάσεις τῆς ὀλαμελείας
τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν ἔτει 1947,
ὅτε ἀπεφάνθη διὰ 16 ψήφων ὑ-
πέρ, ἐναντι 5 κατὰ, ὑπὲρ τῆς
διατηρήσεως τῶν δικαστικῶν κα-
θηκόντων τῶν Ἀγρονόμων. Βρα-
δύτερον, ἐν ἔτει 1948, περιλή-
φθη εἰς τὸ Σύνταγμα εἰδικὴ διά-
ταξις περὶ ἀνάθεσιν εἰς ἀρ-
χὰς τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας
τῆς ἐκδικάσεως τῶν περὶ τού-
τοις ἀγροτικῶν ἀδικημάτων
ἀστυνάμων ἀδικημάτων καὶ εἰς
τῶν ἐκ τούτων ἀπορροουσῶν ἰδι-
ωτικῶν ἀδικημάτων. Ἡ διάτα-
ξις αὕτη περιελήφθη καὶ εἰς τὸ
νέον Σύνταγμα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς
Κυβερνήσεως, ψηφισθὲν ὑπὸ τοῦ
λαοῦ τὴν 29.9.1968. Τὸ ἔτος
1947 καθιερῶνται οὗτο καὶ ὁ Ποι-
νικὸς Κώδικς, ἰσχυρισθῆναι εἰς τὰ
ἐγγράφα τὰ προερχόμενα ἀπὸ
τοῦ Γενικοῦ Διοικητῆ, Νομάρ-
χος καὶ Εἰσαγγελεῖς Πλημμελει-
οδικῶν, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν
γραφικὰς διαμορτυρίας τῶν ὀρ-
γανωμένων παραγωγῶν.

Ἐξέχουσιν τιμητικὴν θέσιν κα-
τέχει ἡ ἐπιγροσμιατικὴ φρά-
σις τοῦ διοικητοῦ τῶς Εἰσαγ-
γελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου κ.
Ἀγγέλου Μπουραπούλου, οὕτινος
τὸ ἴκρος εἶναι εὐρύτατον: «Δὲν
θα ὑπὲρ ἄλλου ἀγροτικῆς ἀσφαλείας
παρ' ἡμῖν, ἄνευ τῶν ἀγρονόμων».

Ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς τοῦ
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ὁ
ἡτῆς τῶν ἐγκληματολογικῶν ὑπε-
ρεσιῶν κ. Κων. Γαροδίκας, εἰς τὴν
2αν ἐκείσιν τοῦ Β' τόμου «Ἀ-
γροτικῆς Δικαιοσύνης», ἀσφαλῆ-
ται εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς σημείου
τοῦ ἔργου του μετὰ τὴν ἐξέτασιν
καὶ κριτικὴν τῆς ποινικῆς ἐξου-
σίας, τὴν ὅποιαν νομοθετήμα-
τα τῶν πελευταίων ἐτῶν, ἀπένει-
μαν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀγροτι-
κῆς ἀσφαλείας.

Μεταξὺ ἄλλων, γράφει (Υ1):
«ὅτι ἐπιβάλλεται (ἐπὶ τοῦ προ-
κειμένου εἶναι) ἐκ τῶν ἀγρονό-
μων καὶ τῶν διοικητῶν ἀγροτικῆς
ἀσφαλείας, νὰ καθίσταται εἰδι-
καὶ ἰδικασταὶ ἀγροδίκαι, ἐπὶ καθ

μῶ Πταισματοδίκου, οἱ ὅποιοι
νὰ ἀπονέμουν τὴν ἀγροτικὴν δι-
καιουσύνην, περιοδεύοντες, ἐκ πα-
ραλήλου, νὰ διατηρηθῆ καὶ ἡ δι-
καστικὴ ἐξουσία τοῦ ἀγρονόμου
ὡς διοικητικοῦ (ἀστυνομικοῦ) ὑ-
παλλήλου.

Εἰς ἕνα ἄλλο κείμενον γράφει:
«Ἐκδικαστικῶν τῶν ἀγροτ. ἀδικη-
μάτων ὑπὸ τοῦ Πταισματοδίκου,
ἀπέδη ἀλυσιτελῆς καὶ εἶναι ἐπὶ
θλασθῆς. Πολλοί, ἡ κατοικία
τῶν δικαζομένων καὶ τῶν μαρτύ-
ρων εἶναι πολὺ μακρὰν τῆς ἐδρας
τοῦ δικαστοῦ, ὥστε οὗτοι ταλαί-
πωρονται, ὀδοποροῦντες ἐπὶ
ἄρας, ἔστιν ὅτε μετὰ γυναικῶν
καὶ παιδίων, καὶ καταλείποντες
τὴν ἐργασίαν αὐτῶν ὑφίστανται
καὶ οἰκονομικὴν ζημίαν δυσανά-
λογον πρὸς τὸ κρινόμενον εὐτελὲς
ἀγροτ. ἀδικημα ποιαῦται μετα-
κινήσεις τῶν αὐτῶν προσώπων,
ἐπαναλαμβάνονται, ἐνίοτε ἐνεκα
τῶν ἐρημοδικῶν. Τέλος ἡ ἐκδικά-
σις τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων
καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐρημῶν ἀπο-
φάσεων καθυστερεῖ μεγάλως, ὥ-
στε καθίσταται ἀδύνατον νὰ δια-
τηρηθῆ ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια.
Ἀφ' ἑτέρου, πολλοί, οἱ ἰδιοῦ
δικασταὶ δὲν κρίνουν ὀρθῶς περὶ
ἀγροτ. ἀδικημάτων, ἐκ τῆς ἀγνοί-
ας ἢν ἔχουσι τῆς ζωῆς τῶν ἀ-
γροτῶν καὶ τῆς γεωργικῆς Οἰκο-
νομίας, καὶ παρασυρῶμενοι ἐκ
τοῦ ἀντικειμενικῶς μικροῦ ποσοῦ
τῆς ζημίας τῶν ἀγροτικῶν ἀδι-
κημάτων.

Μελετᾶται ἤδη ὑπὸ τῆς Ἐθ-
νικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσε-
ως ἡ ἐκ νέου ἀνάθεσις τῶν ἐκδι-
κάσεων τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημά-
των εἰς τὸν Ἀγρονόμον.

Ἡ ἀλλοτρία σπουδαία ἐργασία
τῆς ἀγροφυλακῆς εἶναι ἡ παρῆ-
δασις πρὸς συμβιβαστικὴν λύ-
σιν κτηματικῶν διενέξεων.

Ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν
κτημάτων, τὸ κλεισθὸν τῶν ἀ-
γροτικῶν δρόμων, τὰ πολλὰ σύνο-
ρα, τὰ χανδᾶκια, ἡ παραχώρησις
γαιῶν εἰς ἀκτήμονας καλλιερ-
γίας, ἡ διάνοιξις ἀρδευτικῶν ἀλ-
λάκων, ἡ κατασκευὴ δρόμων κλπ.,
ἀπὸ τὴν κοινωρτοποίησιν τῆς ἀ-
γροτικῆς ἰδιοκτησίας, ἐπλήθυναν
τὰς ἀμφισβητήσεις εἰς τὴν ὑπαι-
θρον — πολλὰς φορές ἡ πραγμα-
τικὴ ἀξία τοῦ ἀμφισβητουμένου
τεμαχίου γῆς ἔδεν καλύπτεται οὔτε
τὰ δικαστικὰ ἔξοδα τῆς πρωτο-
βαθμίου δίκης, πλείστα δὲ καὶ
σοβαρὰ ἐγκλήματα δὲν ἀπολεί-
πονται στὴν ἀξυμῆτα τῆς διαμά-
χης ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης μεταξὺ
τῶν θερμοσάμων.

(Συνεχεῖα εἰς τὸ ἐπόμενον)

Οἱ ἐπιστήμονες πρέπει νὰ
παραμείνουν ὁ σκελετὸς τῆς
ἀναπτύξεως τοῦ κορμοῦ τοῦ
ἔθνους.
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΝ ΔΩΡΙΕΩΝ

Μὲ πᾶσαν ἐπιστημότητα, πα-
ρουσία τοῦ Ὑπουργοῦ Συντο-
νισμοῦ κ. Νικολάου Ἰωάν. Μα-
καρέζου, τοῦ Ὑπουργοῦ Δι-
καιουσύνης κ. Ἠλία Κυριακο-
πούλου, τῶν Δικαστικῶν καὶ
Διοικητικῶν Ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ
Φωκίδος, καὶ πλείθους κόσμου
ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαινία τοῦ
Εἰρηνοδικείου Δωριέων ἐν Γρα-
βῆ, τὴν Κυριακὴν 1.3.1970.
Κατ' ἐπίσημον στατιστικὴν,
ἡ ἐγκληματοτικότητα εἰς τὴν Στε-
ρεῶν Ἑλλάδα, ὡς πρὸς τὴν
καταγωγὴν τῶν δραστῶν τοῦ

ἐγκλήματος, παρουσιάζεται:
α' Αἰτωλοακαρνανία 55,6%
β' Φθιώτις 20,7%
γ' Φωκίς 12,1%
δ' Εὐρυτανία 11,6%
Τὰ «Κ.Ν.» εὐχονται ὀλοφύ-
χως, ὅπως τὸ ΕΙΡΗΝΟΔΙ-
ΚΕΙΟΝ ΔΩΡΙΕΩΝ, οἰκοδομη-
θὲν ἐκεῖ ὅπου τὸ πρῶτον ἴσχυ-
σαν οἱ ἔγγραφοι ἀνθρώπου
Νάμοι, ὑπὸ τοῦ πρώτου Νο-
μοθετήσαντος, τοῦ ΑἰΓΙΜΙΟΥ,
ὅπως ὑψώσῃ τὴν λευκὴν ση-
μασίαν καὶ μὴ ὑποστειλῆ ταύ-
την εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ"

Τὴν 8ην Φεβρουαρίου ἐγγέ-
νετο Γενικὴ Συνέλευσις τῶν
μελῶν τοῦ Συλλόγου μας, εἰς
τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου
34 Γραφεῖα τοῦ Πνευματικοῦ
Συλλόγου Ρουμελιωτῶν, καθ'
ἣν ἐξελέγη τὸ νέον Διοικητι-
κὸν Συμβούλιον, τὸ ὅποιον,
τὴν 9ην Φεβρουαρίου κατηρ-
τίσθη εἰς σῶμα, ὡς ἀκολου-
θως:

- Πρόεδρος: Ἀσημάκης Ν.
Μακρῆς, Δασολόγος, Ἐπιτι-
μιος Διευθυντὴς τοῦ Ἰπου-
ρείου Γεωργίας.
Ἀντιπρόεδρος: Γεώργιος
Βασ. Καραλής, Ἰατρός.
Γεν. Γραμματεῖς: Εὐθύμι-
ος Παν. Παπανικολάου, Γεω-
πόνος, ἑδαφολόγος, χημικός,
Διδάκτωρ ἑδαφολογίας. Εἰδ.
Γραμματεῖς: Στέφανος Κου-
λούρης, Λογιστής.
Ταμίαι: Ἠλίας Γεωργ. Βέλι-
λιος, Δασολόγος, Δ'ντης Ἰπ-
γείου Γεωργίας, καὶ Μέλη:
Πολύκαρπος Ἠλία Βέλλιλιος
τέως Δ'ντης ΟΤΕ, Ἰωάν. Π.

Κωτοίκης, ἀνώτ. οἶκον. ὑπάλ-
ληλος, Νικόλαος Μιχ. Μοσχ-
λιός, Διδάκτωρ Οἶκον. Ἐπι-
στημῶν, Καθηγητὴς Βιομηχ.
Σχολῆς, καὶ Χρῆστος Δημ.
Χαλατσᾶς, ἀξιοματικός ἐ. δ.

Τὸ ἔργον τῆς ἐκδόσεως τῆς
Ἐφημερίδος, σύμφωνα καὶ
πρὸς ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς
Γενικῆς Συνελεύσεως, ἀνετέ-
θη εἰς τὸν κ. Γεώργιον Νικολ.
Παπανικολάου, Ἐπίτ. Δ'ντὴν
Τελωνείου, μετ' ὑπεύθυνον συν-
τάξεως τὸν κ. Νίκον Ἀγγέλου
Μακρῆν, δικηγόρον, δημοσιο-
γράφον, καὶ Ἀρχισυντάκτην
τὸν κ. Εὐάγγελον Πυθαγόρα
Κωτοίκην, δημοσιογράφον.

Ἐπίσης, ὁμοφώνῳ ἀποφά-
σει τῆς Γεν. Συνελεύσεως καὶ
τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἀνετέ-
θη ἡ εἰσπραξις τῶν συνδρο-
μῶν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου
καὶ τῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τῆς
Ἐφημερίδος, «Τὰ Καστελλι-
ωτικὰ Νέα», εἰς τὸν παλαίμαχον
ΧΡΗΣΤ. Γ. ΧΑΛΑΤΣΑΝ.

Γεωτρήσεις διὰ τὴν ἄρδουσιν εἰς Καστέλλια

Ἐνεκρίθη ἡ διενέργεια δύο γε-
ωτρήσεων, παρὰ τὴν θέσιν «Δια-
σελόρομας» καὶ «Ἀποθήκη —
Πλατανόκο», δι' ἀντίλησιν ὕδα-
τος πρὸς ἄρδουσιν.

Κατασκευὴ δρόμου

Ἐπικείμεται ἡ κατασκευὴ τῆς
Κοινοτικῆς ὁδοῦ τῆς συνδεούσης
τὴν ὁδὸν Καλλιέων, Ἀποθήκην,
καὶ ὁδὸν Ἀγ. Γεωργίου (Συνο-
κισμὸν Ἰσκραέικα), ἐγκριθείσης
δοσιάνης 66.000 δρχ.

Ἡ Ἐφημερίδα μας
εἶναι ἡ φωνή σας

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

- Τ.—Ποῦ πηγαίνει, μέρμηγκα,
φορτωμένος τὸ σασό;
 - Μ.—Τὸν πηγαίω σπῖτι μου,
φίλε μου, τραγουδιστῆ.
 - Τ.—Πές μου, ποῦν' τὸ σπῖτι σου,
Μέρμηγκα μου δουλευτῆ;
 - Μ.—Γιὰ νὰ βρῆς τὸ σπῖτι μου,
πέντε ὄργυιες θὰ περπατή-
σης,
μία πρῦπα θ' ἀπατήσης,
μέσ' τὴν πρῦπα κατεβαίνεις,
σὲ ἑπτὰ κατώγια μπαίνεις,
Ἐκεῖ εἶν' τοῦ μέρμηγκα τὸ
σπῖτι,
δίχως φῶς, δίχως φεγγίτη.
Σκοτεινὸ εἶν' ὡς ἄν κρυφῶνας,
μὰ ζεστὸ ὡς ἄν ἀχυρῶνας,
Τρώγω, πίνω τὸ Γενάρη,
τὸ Φλεβάρη,
δὲν με σκιάζει ὁ χειμῶνας.
- «Δούλεψε στὰ κειάτα σου
νὰ ἔχης στὰ γεράματα».

Ἀπὸ τὰ κειμήλια τοῦ χωριοῦ μας

Συνεχίζοντας τὴν δημοσίευ-
ση τῶν δημοτικῶν μας τρα-
γουδιῶν, σήμερα παραθέτου-
με ἄλλο ἕνα τραγούδι τοῦ
πρωτοεῖκου, τὸ ὁποῖο δείχνει με-
σαιωνικὴν προέλευσιν, καὶ ποῦ
τραγουδιέται ἀκόμη ὡς τις με-
ρες μας, ὅπου με θαυμαστή
λιτότητα ὁ βαθὺς πόνος, ἐκ-
δηλώνεται ἐπιγκρατημένος μετ'
ὄλη τὴ βαρύτητα καὶ σ' ὄλη
τὴν ἐνταση τοῦ μετ' ἀπείρητη
σεμνότητος:

Μὲ βλέπεις μάνα ποῦ γελῶ καὶ λὲς δὲν ἔχω ντέρτι
τὸ ντέρτι ποῦχου στὴν καρδιά τὸ βάσανο στὰ χεῖλη
δὲν ἔχω τίνος νὰ τὸ εἰπῶ νὰ με παρηγορήσῃ
Νὰ σὰς τὸ εἰπῶ ψηλὰ βουνὰ ψηλὰ εἶστε δὲν τ' ἀκούτε
νὰ τὸ εἰπῶ σ' ἀδέλφια μου εἶναι μικρὰ καὶ κλαῖνε
νὰ τὸ εἰπῶ στὴν μάνα μου γριὰ εἶναι καὶ πεθαίνει.
Σ' ἕνα δεντρί ἀκούμπησα νὰ εἰπῶ τὸ βάσανό μου
καὶ τὸ δεντρί ἀπ' τὸ βάσανο καὶ τὸ βαρὺ κιντέρι
τσακίστηκε, γκρεμίστηκε καὶ γίνηκε κομμάτια.
(Ἀπὸ τὴν ἀνέκδοτη συλλογὴ «Καστελλιῶτικα
δημοτικὰ τραγούδια»)